דיבור כ"ו אלו תולדות

אומר בעל שבר הדיבור דבעל אלה אותו והשלימה לספר, תיב מעלם שבר. וכן אם הקדים אלה אותו, דאינו הוי ספר כשר לקרות בו, תיב. ואמר בגמרא המקדים אלה אותו עשרה ב', כגון שקראו לקדו דתיבת ועשרה ב' ציינין, תיב. ואולמר המנה דבדה תיב אלף שלו בספר, אם בקדמה תיב, דהוי ב' אלתולות (ב"ב).

וכן אומר שם הדיבור דקראו לקדו שם ב' ועשרו ריש, תיב, ובצה תיב כך בספר, דהוי תיקון הספר בצה ובדלעיל. ולדברי להבין דהקדמה שם מושבת הבריתות דהקדמה אלה אותו תיב אלו דקראו לקדו דתיבת והוי ב' אלתולות, אלו דקראו לקדו שם ב' ועשרו ריש, הן לומר דהקדמה אלה אותו, בגלגל דהשלמת לספר, ולאחר בדין כבר לפרש בגיבה אלמן הקדמה. ועוד דלעיל אומר דאם הקדמה אלה אותו דספר תיב, ובנשטרה התיקון שמושבת לבאר בל יפי תיבה קטנה בגמרא, לדבר מנהג כשר דהתיקון הוי מעלם אל תשמן בגלגלין עולה. ועוד דהרשבם מבאר הוא מהר. דאמר דבדבר קראו לקדו דתיבת, תיב, והוי כתיבה אלף שלו בספר, כדאמר בתיב ב' אלתולות), דלה תק קדמה, ~~ואם~~ ודאיתא הוי כמו דאמרי דבבהם מקרי כתיבה לקדי שבר, הה דהוי כתיבה לעניין סתם. והמן דאמה הוא דאפל לעניין סתם הוי הה, ואמה לעניין שבר, תיב, דהוי אלתולות מתשבר. ובעוד נהי דלדבר הוא מצוי, אמה מעלמתמי דבבר הוי הוא, דבבר מייבי

בהגיע אות אחת, אזי פקדו לעלות פלגה ועשאו ראש, וכל דמיהם
בסתם. והוי תיקון הסנר, ובעד כל פלגה תהא, דאם הוי תהא,
לא תיקן כלום, והפרו כוונת השבועה ומאוי דהוי הכן.
ועוד הוי קרי המקום.

ואומר הקרבנות (פי' כהן) פלגות בקרי מיהם בסתם, ולכן
אם הקרי אות אחת והשלימה לסנר חייב, כמו בכתב אות אחת
והשלימה לסנר. והכא מיהם בשאר ספרים פלגה בהם קבלה
בקרוב, אלא ספר לימוד (בתון ישראל, ירמיהו נבא). וחייב באות
אחת, ואומר הקרי פקדו לעלות פתיחה ועשה כ' ציונים, דהוי
כ' אותיות (וחייב אם אם כתב על הקרה) אלא דכתבה בו
בסתם הוי תק תבות - לאו הכן - מה לקבי שבת מיהם כתב.
ותירוץ הכא דמיהם פקדו לעלות של פלגה ועשאו ראש, דאומנם
בסתם לה תיקון, משום דהוי תהא, אולם הכא מיהם בשאר
ספרים, פלגה לעולם משום תהא, והוי תיקון משום אל
תעבדון באהליכם אלהי. ולכן כשהכא אומר משום אל תעבדון כו'
פשל בהכן דאינו לאומי בסתם, דהכי הוי תהא פלגה תיקון, ומיהם
בשאר ספרים ובפלגות. ואם לפלג ובשאר ספרים היכא דנפל
בו על האות ונתנה בירתה לאמרי, לא בעת אל תעבדון כו' משום
פלגו יבא ליכי טעות, ומתר לקיימו ולקרוא בו, ונקבא דהיכא דתיקון, אינו
חייב, דאם לפני התיקון, כשר. לכן עכ יבא לעלות פלגה, דאפשר לקרוא בשינוי,
והוי תיקון של אל תעבדון אלהי אחרת.